

עמ"ת 24674/01/23 - סימון אבו גנאם (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 24674-01-23 (עציר)
תיק חיצוני: 363616/2022

בפני העורר נגד המשיבה החלטה	כבוד השופט אוהד גורדון	סימון אבו גנאם (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד א' נבון
		מדינת ישראל

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ח' פס) מיום 5.1.23.

רקע

- האישומים כנגד העורר הם משני סוגים: תחילה, נטען כי שוחרר ממאסר בהליך קודם ביום 26.7.22 כאסיר ברישיון, ולאורך תקופה של כשלושה חודשים הפר את "מעצר הבית" בו חויב, חמישים ושמונה פעמים. שנית, נטען שיחד עם הנאשמים הנוספים לכתב האישום ואדם נוסף, קשר וביצע גניבה של רכב, ביום 29.7.22 סמוך לחצות. כפי הנטען, העורר ואחרים הגיעו לרחוב האצ"ל בירושלים ברכב מסוג "יאריס". אז פרץ נאשם אחר לרכב נוסף (להלן: "הרכב הגנוב") והניע אותו. בהמשך, אחד האחרים נהג ברכב הגנוב כשהנאשם לצדו, לכיוון האזור, ובעקבותיהם נסע רכב ה"יאריס".
- בהחלטה מיום 20.11.22 קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה לצבר משמעותי של הפרות "מעצר הבית" כנטען, עם חולשה מסוימת שעניינה בהימנעות מהטחת כל הפרה בעורר וקבלת גרסתו. אשר לגניבת הרכב, קבע כי ישנן ראיות בדגש על תמונה של העורר ישוב לצד נהג ברכב הגנוב (הרכב השני לעיל) ודמיון ויזואלי לעורר, אך זאת לצד "כרסום מועט" הנובע מהעדר ראיות הקושרות את העורר ישירות לגניבה עצמה. בית המשפט קמא הוסיף וקבע, כי חרף החולשה המסוימת בראיות, אין לשחרר את העורר ממעצר טרם קבלת תסקיר. כך בשים לב לביצוען לכאורה של עבירה והפרות בעודו אסיר ברישיון ותוך הפרת תנאים. לכן, מעצרו של העורר הוארך וניתנה הוראה על עריכת תסקיר עד 5.1.23.
- ביום 29.12.22 ביקש שירות המבחן דחיה להגשת התסקיר עד ליום 5.3.23, בשל עומס כבד בו הוא שרוי. ביום 5.1.23, בהחלטה מושא הערר, קבע בית המשפט קמא כי מדובר בבקשה לארכה שאינה מידתית, ומצא לדחות את המועד באופן חלקי, ליום 15.2.23 ולדחות לעת הזו את בקשת ההגנה לשחרר את המשיב לחלופה או להשימו בפיקוח אלקטרוני.
- העורר מבקש להשיג על החלטה זו, בהדגישו את משך המעצר עד לקבלת תסקיר, את הקביעות הראייתיות, ובהפנותו לפסיקה לפיה לבית המשפט שיקול דעת שלא להיזקק לשירות המבחן.

דין

5. לאחר בחינה ושקילה, לא אוכל להידרש לערר. זהו "ערר ביניים" המוגש על החלטת ביניים, שאינה בבחינת הכרעה של הערכאה הדיונית בבקשת המעצר. הגם שניתן להגיש ערר מסוג זה, לבית המשפט שיקול דעת האם להידרש אליו (לרבות עריכת דיון בו). לפי ההלכה הפסוקה, הידרשות לערר כזה תיעשה במקרים חריגים בלבד, כגון במצבים של טעות ברורה בהחלטה. לסקירת הכלל וטעמיו והפניה לפסיקה ראו החלטתי בעמ"ת 10527-01-23 **חמיס נ' מדינת ישראל** פסקה 4 (4.1.23).
6. הערר שלפניי אינו ממין החריגים בהם יש לסטות מהכלל האמור, ולהידרש להשגה על החלטת ביניים בעיצומו של ההליך המתנהל בבית משפט השלום.
7. גם אם קיימת חולשה מסוימת בראיות, הרי שאין להתעלם מן הראיות הקיימות, לקביעת בית משפט השלום. הן מציגות ביצוע-לכאורה של הפרות רבות בידי העורר של תנאי הרישיון, לאורך תקופה. עוד הן מציגות ביצועה-לכאורה של עבירה תוך חבירה לאחרים, וזאת ימים ספורים לאחר שהעורר שוחרר ממאסר, למרות היותו בסטטוס של אסיר ברישיון, ולמרות המגבלות שהוטלו עליו.
- במצב דברים זה, מתנוסס סימן שאלה מעל האפשרות לתת בעורר את האמון כי יקפיד על תנאי שחרור וכי יימנע מביצוע עבירות נוספות - אמון, הדרוש לשחרורו ממעצר. למעשה, לולא החולשה הראייתית המסוימת, ספק בעיניי אם היה מקום להפנות את העורר לתסקיר.
8. אמנם, בעת הנוכחית חווה שירות המבחן עומס חריג, המביא להתארכות ההמתנה לתסקירים ולבקשות דחייה רבות. במובן זה ולמרבה הצער, ההליך מושא ערר זה אינו חריג. לפי הפסיקה, במקרים המתאימים על בית המשפט לבחון בעצמו את הדרוש כדי למנוע את ההמתנה לתסקיר. עם זאת ולעת הזו, הטעמים שפורטו לעיל שוללים את התאמתו של המקרה הנוכחי למהלך מעין זה.

הכרעה

9. לכן, למרות משמעותה מבחינת הימשכות המעצר, אין בהחלטה לקבל באופן חלקי את בקשת הדחיה של שירות המבחן ולהמתין תקופה נוספת לחוות דעתו המקצועית של השירות, משום טעות ברורה המצדיקה הידרשות ל"ערר ביניים".
10. הערר נמחק. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.